

# SZÉKELY HIRLAP.

Politikai és társadalmi lap s a „Jogász-egylet” közlönye.

## Szerkesztői szállítás:

Kazinczi-utca 811 sz. hová a lap szellemi részét  
illető cikkek küldendők.

## Kiadó-hivatal:

Wittich József könyvkereskedése, hová az előfizetési pénzek  
és reklamatiók küldendők.

**Hirdetési díj:** Egy háromszor hasábozott garmond sor  
ára 6 kr.; bélyegilleték minden hirdetés után külön 30 kr.

**Hirdetéseket elfogad:** helyben a kiadó-hivatal; Pesten:  
Zeisler M. (király-utca 60. sz.) Bécsben: Haasenstein és Vogler  
(Neu-Markt 11. sz.).

## Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton egy egész íven.

## ELŐFIZETÉSI ÁR:

Félévre . . . . . 4 „  
Negyedévre . . . . . 2 „

## Maros-Vásárhely, május 30.

(Sz. J.) A küszöbön álló elsőbíróági szervezés kérdéséhez mi is nyilvánítottuk már nézeteinket e lapokban, szabadjon most már e kérdésnek speciáliter városunkra vonatkozó egyik lényeges oldalát, ugyanis az itt felállítandó királyi első folyamodásu törvényszék elhelyezését — szemügyre vennünk.

A kik több évi bíróági gyakorlatok tartama alatt megismerkedtek azon tán némelyek s különösen az e tekintetben gyakorlati ismerettel nem bírók által nem eléggé méltatni szokott körülménnyel: hogy ugyanis a hivatali helyiségeknek alkalmas helyen, és czélszerűséggel történt berendezése mekkora mértékben segíti elő, sőt mondhatni könnyíti a jóakaratu munkásságot, azok bizonyára egyet fognak velünk érteni s felszólalásunkat kellőleg méltányolni fogják.

Hogy az eddigi bérelt helyiségek, úgy nálunk, mint egyebütt is, eredetileg nem törvényszéki hivatali helyiségeknek voltak építve, s a miatt a legjobb akarat mellett sem rendeztethetők be a kívántató czélszerűséggel, azt nemcsak a törvényszéki hivatalnokok, de akárhány esetben maguk a felek is tapasztalhatták, a mennyiben e miatt a törvényszolgáltatás, ha nem is megakadályozva, de megnehezítve vagy késleltetve volt.

Hogy egy nagyszámu személyzetből álló, külön tanácsokra felosztott bíróságnak, hozzá véve az üléstermeket, mint nemkülönben a segédhivatali, levéltári helyiségeket, egy alkalmas épület szükségessége, az kétséget nem szenved; s ha még e mellett meggondoljuk, hogy ugyancsak mostani részint bérben, részint nem bérben tartott börtönhelyiségeink legnagyobb része a bünyfenyítő törvények céljainak, a javítási rendszerre alapított igazságszolgáltatás követelményeinek mennyire nem felelnek meg, szükségesnek tartjuk ezen kérdést behatóbban és minél több oldalról megvilágítva látni, a mit, minden szakférfiaink becses figyelmébe ajánlunk, mi is megkísértjük ahhoz hozzá szólani.

Első sorban mi azt állítjuk, hogy a helyes és gyors igazságszolgáltatás nem tűri az erőltetett gazdálkodást. Közmondás szerint a perlekedéssel járó bélyegköltségek körülbelől fedezi a folyó igazságszolgáltatási kiadásokat, s ennél fogva a törvényszékek beruházása körül csak az olyan megtakarításokat helyeselhetjük, melyek a czélszerűség hátránya nélkül, nevezetesebb államgazdasági előnyöket tüntetnek fel.

A királyi törvényszékek beruházása iránt nézetünk tehát oda megy ki, hogy az állam mindazon helyeken, hol a törvényszolgáltatás gyakorlati céljainak megfelelő lakhelyiségek nem találhatók, ne kimélje a költséget és építtessen saját céljaira oly épületeket, a minőkre szükség van.

És itt először csak helyi körülményeinket tartva szem előtt, tudjuk azt, hogy az államnak városunkban egy királyi törvényszék hivatali helyiségére czélszerűen alkalmazandó épülete nincs, s a czélbavett szervezéssel kénytelen lesz atörvényszéket egyelőre még mindig csak bérelt helyiségben, úgy a hogy, berendeztetni. De még to-

vább, az is áll: hogy igazán alkalmas helyiséget még bérbe fogadni sem lehet az államnak, mert nincs. A mi van s alkalmasnak állítottatik, a valóságban már csak azért sem alkalmas, mert börtönhelyiségeknek használható lakrészek mindegyik kandidált épületnél merőben hiányzanak. De végre, ha úgy történnék is a törvényszék elhelyezése, hogy a hivatali helyiségek egy, s a börtönök egy vagy több más háznál vétetének haszonbérbe: úgy nagyon is megfontolásra méltó oldala a dolognak, hogy egy így összetakolt helyiség itt nálunk legalább is 5000—6000 frt évi lakbért emésztené fel. Könnyű a számítás, ez csak tíz év alatt 60,000 frtot tesz!! Valyon ennél nem lesz-e okosabb saját házat építtetni?

A bérelt lakhelyiségekért folytonosan csak fizetjük a lakbért, s utóljára se pénzünk, se házunk nincs, s mégis az ily drága lakhelyiségekkel meg kell elégedni bármennyire kényelmetlenek s czélszerűtlenek is; mert ha újabb berendezésre szánunk is el magunkat: nagyobb nemű költségeink gyümölcseinek állandó élvezete a tulajdonjog nélkül, mindig bizonytalan.

Ugy vagyunk értesülve, hogy a jelenlegi s az állam tulajdonát képező királyi ítélő táblai szentmiklósitezai telken tervezve van a királyi ítélő tábla helyiségeinek tágasbitására szükséges szárnyépület megépíttetése, mely építtetés az említett szentmiklósitezai felőli részén fogna történni. Ezen telek azonban egyike a városban levő legnagyobb kiterjedésű telkeknek, mert egész nagy szélességével átrug a baromvásárutczára, a mely utca felől eső részén a dohány raktárul használt csűr van. Ezen telek nagy kiterjedésű, egészséges jó helyen terül el, könnyen hozzáférhető, építtetésre nagyon is alkalmas, s a baromvásárutca felől eső része, úgy a leendő királyi törvényszék, mint a fogda helyiség építtetésére elégséges és nagyon is alkalmas levén, mindenesetre komoly megfontolást érdemel, hogy az említett telket nem lehetne-e a lehető legczélszerűbben a jelzett célra felhasználni?

Dohányraktárnak sokkal könnyebb alkalmas helyiséget találni.

A királyi törvényszékhez a bejárást lehetne hagyni a telek szentmiklósitezai részén is a királyi ítélő tábla helyisége kapuján át, s a baromvásárutczai részén szintén lenne egy bejárást.

A fennebb elmondottak alapján felhívjuk igazságügyminiszterünk becses figyelmét azon körülményre, hogy a szervezendő marosvásárhelyi törvényszék s a mellé beállítandó fogda helyiség felépíttetése állami költségen, az állam tulajdonát képező szentmiklósitezai királyi ítélő táblai telek baromvásárutczára nyuló részén úgy igazságszolgáltatási, mint államgazdasági szempontból igen czélszerűnek, előnyösnek s minden tekintetben hasznosnak tűnik fel.

## ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház máj. 25-iki ülésében Bánffy Albert b. interpellálta a közoktatásügyi minisztert a miatt, hogy a hazai nyomdák nem küldik be a köteles példányokat

a muzeum és akadémiának. Pauler Tivadar kijelenti, hogy ez ügy most már el van intézve.

Hodossy Imre a szegedi kir. biztos működése, Tancsics Mihály pedig a Fiumei kikötő kiépítése tárgyában interpelláltak.

Irányi Dániel határozati javaslatot ad be, hogy a kormány a tornászoknak minél szélesebb körökben való tanításra végett törvényjavaslatot terjesszen be.

A napirend első tárgya a fiumei kikötő kiépítéséről szóló törvényjavaslat volt, mely Mátyus A., Várady G. és Horn E., hozzászólása után általánoságában elfogadtattott.

E törvényjavaslat részletes vitában is a közp. bizottság szövegezése szerint fogadtattott el.

Napirendre következik a zolyom-beszterceze-bányai szárnyóval kiépítéséről szóló törvényjavaslat, mely mind általánoságában, mind részleteiben a közp. bizottság jelentése alapján fogadtattott el.

A napirend utolsó tárgya éppen a szegedi királyi bizottság póhitele lévén, még ez ülésben felelt a belügyminiszter a hozzá intézett kérdések legfőbbjeire s megérdemelt a vita, mely még ma nem nyert befejezést. Eredménynek azonban kielégítő egyelőre az, hogy a miniszter a Ráday-féle torturáról, és inkuizicionális kegyetlen-ségekről terjesztett híreket, melyeket még Hodossy ur is fölvetett interpellációjába, a mesék országába utasította és hogy kijelenté, miszerint a kir. biztos szorosban alkalmazkodni fog a kiküldetésével járó hatáskörhöz. A belügyminiszter beszéde azonban egyuttal oly fényt derített Ráday gr. működésének eredményes voltára, hogy dicséret nélkül is elégtételt szolgálhatott a feltűnő hévvel bevádolt királyi biztosnak. A szélsőbal „elvileg” a királyi bizottság ellen nyilatkozott s ezzel a balközép részéről is rendutasítást vont magára.

A 26-iki ülésben Horn E., Dietrich Ign. és Lázár Adám adták be interpellációkat s miután Irányi javaslatára elhatározott, hogy a testi büntetés eltörléséről szóló törvényjavaslat a főrendiháznál sürgettetni fog, a ház napirenden megszavazta a tegnapi elfogadott négy törvényjavaslatot, s erre folytatja tárgyalását a szegedi kir. biztos számára kért póthitel iránt.

A vitában részt vettek: Kiss Miklós, Simonyi Ernő, Babes Vince és Tisza Kálmán (első s utóbbi a javaslat mellett szóltak.) Szavazásnál a ház nagy többséggel elfogadta a törvényjavaslatot s aztán észrevétel nélkül hozzájárult egyes szakaszaihoz.

## Tisztelt Szerkesztő ur!

Ismerni akarva városunk minden részének állapotát pár nap előtt egy körsetét tettem, s minthogy azon alkalommal polgártársaimat közelről érintő, jobban mondva érdeklő dolgokat láttam, tapasztaltam, nem tartom feleslegesnek azokat becses lapja útján is szellőztetni.

A többi között szomorúsággal láttam, hogy a város alatt fekvő részén a telkek nagy része víz alatt van, s az azokon lévő épületek is mind nedvesek. A kövezet kiigazítása és rendbehozása végett, úgy tudjuk, hogy városi előljárásságunk már megkezdte a szükségeseknek látszó intézkedéseket, de hogy a sok vízzel mit fog csinálni s a polgárság egészségét veszélyeztető ártalmas kigőzölgést hogyan fogja, és most már hatalmában áll-e megakadályozni? arról semmi tudomásunk nincs. Ez pedig nem éppen olyan csekély dolog, mint a milyennek első tekintetre látszik, mert hiszen a jó tiszta és a posványos víznek kigőzölgése által meg nem vesztegetett levegő egyik fölfeltétele a közegésségügynek, s a jó ivóvíz és táplálék nem képes a kártékony részekkel eltelt levegő s nedves lakhelyiség rossz hatását paralisálni. S ha történetesen, mitől isten óvjon minket, egy epidemikus ragályos betegség találna kifejlődni, a mi különösen rendetlen időjárással szokott megtörténni nem gondolom, hogy városunk alsó s víz alatt lévő részének kigőzölgése ne segítne elő a baj terjedését.

És miután tudjuk azt, hogy egészség nélkül nincs élet s különösen azoknak, kik napi élelmünket két kezünk munkájával keressük, nemde egészségünkben áll minden tőlünk s minden vagyontólunk? kötelességünk tehát egészségünk megóvása s biztosítása végett minden rendelkezésünk alatt lévő eszközt felhasználni s egyáltalában a lehető legnagyobb áldozattal is mindent megtenni azon körülmények eltávolítására, melyek által az csak legkevesbé is megtámadva vagy veszélyeztetve lehet. Ha meggondoljuk továbbá azt, hogy az esős időjárás alkalmával telkeinken megállapodott víz a mellett, hogy kigőzölgése által rossz hatással van egészségünkre, mennyi kárt okoz az épületekben s a miatt mennyi kárt szenvednek polgártársaink, kik kertjeiket nem használhatják, valóban csodálkoznunk kell, hogy e roppant baj elhári-

tására idáig oly kevés, hogy ne mondjuk épen semmi sem történt!

Avagy teljességgel nem lehetne-e ezen segíteni?

Azt tudjuk, hogy mikor a Maros vizállása áradás alkalmával magas, hogy a víz az alsó kavics rétegeken át alulról felnyomul, s ez már magában nagy baj és folytonosan működő csatornázást állandó eredménnyel ugyszólva lehetetlenne tesz.

Igen de, az említett alanti városrészekben nagyon sok helyen akkor is víz áll, mikor a Maros legkisebb; még kánikulában is tele vannak némely telkek s az utcák hosszan az árkok vízzel, és épen ilyenkor terjesztenek ezen megbűzhödött mocsárok legtöbb ártalmasságot a levegőbe, s az épületek nedvessége is nagyobbára ezen örökkön álló vízeztől származik.

Már pedig ezen minden bizonynyal lehetne segíteni! A városi képviselőt segíthet a nyilvános utcákon megálló békás tavak lecsapolásán, hogy ezek legalább kánikulában le folyanak a Marosba; a telkekről pedig az illető tulajdonosoknak lenne kötelességük oly vízvezető csatornákról gondoskodni, melyek a vizet legalább nyár közepén onnan eltávolítják. Ha pedig olyan akadna, ki ezt megtenni vonakodik, vagy folyvást halogatja, azt az összes érdekben szűkség esetében még rákényszeríteni is kellene, és ezt is megteheti a képviselő testület, valamint minden jót és üdvöst a közre nézve, tőle kell várunk.

Ajánlom ez ügyet is a t. szerkesztő ur figyelmébe. A viszontlátásig! Egy polgár.

## A vetések állása.

(Folyt. és vége.)

### Tavaszi buzavetések.

- a) a dunáninneni kerületben: j. 10, k. 30, r. 5 jelentés sz.  
b) a dunántuli kerületben: j. 35, k. 20, r. 1 j. sz.  
c) a tiszáninneni kerületben: j. 18, k. 31, r. 9 j. sz.  
d) a tiszántuli kerületben: j. 67, k. 71, r. 12 j. sz.  
e) a királyhágóntuli részekben: j. 52, k. 36, r. 1 j. sz.

### Tavaszi árpavetések.

- a) a dunáninneni kerületben: j. 69, k. 52, r. 3 j. sz.  
b) a dunántuli kerületben: j. 100, k. 57, r. 2 j. sz.  
c) a tiszáninneni kerületben: j. 32, k. 41, r. 9 j. sz.  
d) a tiszántuli kerületben: j. 85, k. 66, r. 12 j. sz.  
e) a királyhágóntuli részekben: j. 43, k. 32 j. sz.  
r. nincsenek,

### Tavaszi zabvetések.

- a) a dunáninneni kerületben: j. 64, k. 50 r. 5 j. sz.  
b) a dunántuli kerületben: j. 99, k. 58, r. 1 j. sz.  
c) a tiszáninneni kerületben: j. 26, k. 51, r. 8 j. sz.  
d) a tiszántuli kerületben: j. 98, k. 62, r. 14 j. sz.  
e) a királyhágóntuli részekben: j. 104, k. 35, r. 1 j. sz.

# TÁRCSA.

## A pünköszi rózsa.

(Egy barátom naplójából.)

(Folytatás)

Asztalhoz ültünk, s vidám csevegéssel tetéztük a jó „székelyes“ ízű vacsora fűszerességét. A ki volt már egy székely „rodiná“-ban, az ismeri az ilyen vacsorák jó ízét; a ki pedig nem volt ilyenben, annak ugyis hiába írnám le, ha egyszersmint egy székely szakácskönyvet is nem mellékelnék hozzá.

Az egész vacsora alatt azonban hiába igyekeztem leküzdeni kíváncsiságomat a rejtélyes rózsátó története iránt, mert szemeim mind untalan el-elmerültek nézésében. Nem restellem bevallani e gyöngeségemet, hisz a kíváncsiság talán mégis több jónak, mint rosznak volt már szülője az emberek közt. Az asztalnál levők bizonyosan mindnyájan ismerték már azt, a mire én oly kíváncsi voltam, s így csupán a kedves háziasszonynak figyelmes szemével találkoztak az enyimek a rózsátó ágai közt. Valjon miért? hisz ő is ismerte a történetet? Most ismét rajta kaptam, a mint a rózsákan elmerengett, s hirtelen lesütő szép égszin szemeit; s kétségtelenül e szemek lecsapodott sugára ömlék el arcán, hogy ez oly ragyogó szelid lángba borult, mint az esthajnali ég, midőn a nap lebunyja szempilláit. De most ezen, Feri kapta rajta nejt, s dévajkodva szolt:

— Ej, ej, nem szeretem, hogy annyit nézitek ezt a kedves rózsátó ti ketten, a feleségem és te imposztor barátom; s legkivált azt nem szeretem, hogy mindig egyszerre nézitek, és —

— Feri!... vágta ketté a szép hölgy s egy oly pillantással kísérté ez egyetlen, mindenét magába záró szót, hogy egy ilyen pillantásért akár egy esztendeig is örömezt szótlanul hallgattam volna. De azok a házas emberek nem ily igazságosan becsülik meg nejeik pillantásainak értékét, hisz ugy el vannak már kényesztetve! Az én Ferim is csak olyan volt mint a többi, s látatlanán, hallatlanán téve neje közbevetését, — folytatá:

— Nem bánom no, nézzétek hát a rózsátó, egyenként vagy egyszerre; megtette az már egyszer kötelességét, beváltotta hivatását, s az többé olyan rózsát nem nyit sekinék.

A háziasszony arcán a diadal és boldogság fénye ragyogott, s hirtelen felkelve jó egészségünkre kívánta az estebédet, s mint a szemérmes gyermek, kivel legszebb versét akarják elmondani, — eltűnt az oldalháza, hová őt a két legfiatalabb nő is, mint két kis öz fűgőn követé.

Még most is ily tesz, mint akkor, még most is olyan mint akkor... Ezt Feri mondá halkan, mintha csak gondolata beszélt volna szája nélkül.

Mikor? kérdem én is a Feri hangulatának édes, sejtelmes társaságában, mintha csak a közönségnek szólna.

## A tavaszi vetések átalálában az országban

|          |                                  |
|----------|----------------------------------|
| jók      | 902 jelentés szerint, azaz 53%   |
| középek  | 692 „ „ „ 41%                    |
| roszak   | 83 „ „ „ 6%                      |
| összesen | 1677 jelentés szerint, azaz 100% |

### Természetesrétek.

- a) a dunáninneni kerületben: j. 66, k. 43, r. 11 j. sz.  
b) a dunántuli kerületben: j. 84, k. 61, r. 14 j. sz.  
c) a tiszáninneni kerületben: j. 50, k. 52 r. 22 j. sz.  
d) a tiszántuli kerületben: j. 106, k. 44, r. 25 j. sz.  
e) a királyhágóntuli részekben: j. 130, k. 49, r. 1 j. sz.

### Az egész országban:

|          |                       |
|----------|-----------------------|
| jók      | 436 jelentés szerint  |
| középek  | 249 „ „ „             |
| roszak   | 73 „ „ „              |
| összesen | 758 jelentés szerint. |

### A szőlők.

- a) a dunáninneni kerületben: j. 28, k. 33, r. 8 j. sz.  
b) a dunántuli kerületben: j. 47, k. 64, r. 16 j. sz.  
c) a tiszáninneni kerületben: j. 18, k. 22, r. 17 j. sz.  
d) a tiszántuli kerületben: j. 62, k. 51, r. 24 j. sz.  
e) a királyhágóntuli részekben: j. 65, k. 44, r. 9 j. sz.

### Az egész országban:

|          |                       |
|----------|-----------------------|
| jók      | 220 jelentés szerint  |
| középek  | 214 „ „ „             |
| roszak   | 74 „ „ „              |
| összesen | 508 jelentés szerint. |

### Gyümölcsfák állása.

- a) a dunáninneni kerületben: j. 80, k. 35, r. 2 j. sz.  
b) a dunántuli kerületben: j. 92, k. 51, r. 8 j. sz.  
c) a tiszáninneni kerületben: j. 65, k. 38, r. 12 j. sz.  
d) a tiszántuli kerületben: j. 95, k. 59, r. 16 j. sz.  
e) a királyhágóntuli részekben: j. 132, k. 38, r. 4 j. sz.

### Az egész országban:

|          |                       |
|----------|-----------------------|
| jók      | 464 jelentés szerint  |
| középek  | 221 „ „ „             |
| roszak   | 42 „ „ „              |
| összesen | 727 jelentés szerint. |

„Ref“

## Helyi dolgok.

— A pótválasztást városunk megürlt képviselői állomására, a központi bizottság f. é. június 17-ére hirdette ki.

— A helyi jogász-egylet büntetőjogi szakosztályának tagjai felkérének, a f. é. június 2-án d. u. 5 órakor tartandó osztály-ülésre megjelenni.

— Öt évvel ezelőtt barátom, szolt Feri, de mit mondok! hisz tán csak tegnap volt...

— Ej, ej, jegyzzé meg közbe az egyik harmincz év körüli tüzlőrl pattant barna menyecske csintalan hunyorítással, — ne szabja olyan szűkre komám uram azt a kalendáriumot, hogy majd a hosszabbacska esztendő is ferjenek belé.

— Dejszen, ezért tudom hogy Bothos komám sem marad adósa a komámasszonynak! — replikázott belé Delnei barátom, egy kövér arcú örökvidám negyvenes, ki ártatlan kötekedéseiről híres volt a vidéken.

— Köszönöm, szolt Bothos szokott szelid hangján, hogy magadra vetté a többi a mit nóm még e tárgyban nekünk szánt, igazítsd magad ha bírod... S most a barna menyecske csakugyan épen felvenni készült a Delneitől dobott kesztyűt, de Feri mintegy föleszmélve pár pillanatnyi merengéséből, lelkesedve folytató:

— Ma öt éve barátom, hogy nómét eljegyeztem, s utána harmadnapra oltárhoz veztettem. Elmondom, hogy történt a dolog, s ekkor tudni fogod azt is, miért áll itt e nagy rózsátó az asztal közepén. Ezek a jó barátaim már sokszor halották, s azért ha nem volna kedvük ismét meghallgatni, beszélgesse nek egymásközt egyébről; hisz rövid az egész, addig megengednek.

— Debizony megballgatjuk, mond az eleven Bothosné, nem hiszek én annyira e komám uramnak, mint Ágnes, hátha nem is úgy mondaná el ennek a jó barátjának, a mint valóságban volt.

— Az igaz, jegyzé meg a csipős Delnei, az asszonyok a más dolgait többnyire jobban tudják, mint az illető maga... Bothosné haragosan nézett Delneire, de olyan haragosan, hogy az ilyen mindig szívesen kiállhatja az ember.

— Nagybatyám, folytatá Feri, — a mint tudod, elköltözésed után csak hamar elhalt; áldott jó öreg, isten nyugtassa! — Engemet gyermekésem óta kiválóan szeretett főleg azért, hogy a mint maga mondani szokta: „csendes gyermek“ voltam; madárfészkek után a toronyba nem mászkáltam, az ablakokat piczkével be nem törtem s az udvaron nem lövöldöztem. Az iskolai szünidőket logykus koromig csaknem kizárólag nála töltém Sándorfalván, s így nem volt csuda hogy szorosabban megszoktuk egymást —

— Dehogy csuda, vágott szavába Delnei, ki mindenképen anyagot akart szerezni a Bothosnévali külön társalgásra, — dehogy csuda, hisz annyi esztendő alatt még az asszonynyal is összeszokhatik az ember...

De már itt csakugyan vége szakadt a Bothosné kivételre pardonjának, s benyitva az oldalháza, hová a nők egy része ment volt, oda betuszoklá a gonosz Delneit, kinek sorsát azontul már valóban nem tudtam, iregyeljem, vagy szánjam-e? Mikor az ajtot az egyuttal besurrant Bothos után betették, csak e néhány szót hallottam még, hogy „... na édes Lina, ugyan jól szoktattad a gyermeked, de most már kezdődött a nagy munka...”

## A m.-vásárhelyi jótékony nőegylet zárószámadásai 1870 végével.

(Folyt. és vége.)

### „Az egyleti pénztár állásáról kimutatás.

1. A korábbi pénztárból, nevezetesen idősb Reich Károly volt pénztárnok urtól átvettett:

- a) magán kötvényekben . . . . . 600 frt — kr.  
b) urbéri „ „ . . . . . 600 frt — kr.

### 2. Ideiglenes pénztárnok Bárdosi

Jánosnótól:

- a) urbéri kötvényekben . . . . . 200 frt — kr.  
b) készpénzben . . . . . 6 frt — kr.

Összesen: . . . . . 1406 frt 39 kr.

Az egylet vagyonát tehát 1870. május 3-kán képezte 600 forint magán, 800 forint urbéri kötvény, és 6 frt 39 kr. készpénz.

1870. május 3-tól kezdődőleg az új választmány működése alatt a következő összegek folytak be a pénztárba:

- A tombola-játék jövedelme . . . . . 367 frt 80 kr.  
Az első hangverseny jövedelme . . . . . 274 „ 42 „  
A második „ fél „ . . . . . 63 „ 97 „  
Az adventi felolvasások „ . . . . . 306 „ 9 „  
A bőjti „ „ . . . . . 104 „ 19 „  
Urbéri kárpótlások kamatszelvevényeiből 39 „ 4 „  
Egy 200 frtos magánkötvénynek 1870. évi kamatjából . . . . . 12 „ — „

Gr. Bánffy Miklósné gyermekei alapítványa . . . . . 200 „ — „

Pallocska Lajosné urasszony ajándéka . . . . . 100 „ — „

Gr. Bethlen Camillo ur „ . . . . . 20 „ — „

Br. Apór Károly ur „ . . . . . 5 „ — „

B. Horváth Albert ur ö exciája „ . . . . . 5 „ — „

Schneider József ur „ . . . . . 5 „ — „

Gr. Toldalagi Viktor ur által adott

20 frankos arany árfolyam

szerinti értéke . . . . . 4 „ 80 „

Az igazgató tagsági díjak után járó

kamatok- és részvény-díjakból . . . . . 940 „ 38 „

Mihez számítva a korábbi pénztárból

átvett készpénzt . . . . . 6 „ 39 „

az egész évi pénz-bevétel összesen . . . . . 2447 frt 39 kr-ra

megyen, mely összegből a felsorolt kiadásokat, 540 frt 10 krt, és 2100 frt értékű urbéri papir-vásárlásra kiadott 1590 frt 36 krt, tehát összesen 2130 frt 46 krt levonva, marad pénzkészlet: 317 frt 24 kr.

Ezek szerint az egylet jelenlegi pénzerejét, az aláíróktól kamatozó igazgató tagsági díjak által képviselt alapösszegeen kívül:

600 frt magán kötvény,

2900 frt urbéri kötvény és

317 forint 24 kr. készpénz képezi, mely összegből

2100 frt értékű urbéri kötvény, és a 317 frt 24 kr. kész-

Feri pedig mint valami ábrándozó poeta, tárgyba merülve csak annyit jegyzett meg a hinárba herült Delnei dologára: „Kedves, jóféle emberek!”

— Nos, hogy volt tovább, sürgetém most magam, — mondd el barátom, felettébb érdekel engemet,

— Tehát nagybatyám az öreg Kászoni, folytatá Feri látható érdekléssel, — egész rokonsága közt engemet szeretett legjobban, mert gyermeke nem volt. Még életében mondá szegény boldogult anyámnak, ki idősb testvére volt, — hogy holta után minden fekvő vagyonát reám hagyja. A jó öreg szavát valóban be is váltá, mert

vegrrendeletében engemet nevezett ki általános örökösnek, butorait s egyéb aprólékos felkelhetőit Háromszéken Csatárfalván lakó mostoha hugának Somosdinének hagyván. Nem kívánlak a jó öreg ur halálesetéről vonatkozó szomorú részletekkel fárasztani; elég, hogy én az örökséget két hóval a temetés után birtokomba vettem, és Somosdinének az öt illető felkelhetőket helyett Sándorfalván személyesen átadtam. Nem volt köztünk legkisebb vita, harag vagy szóváltás, mint a hogy ily eseteknél legtöbbször lenni szokott. Meglehet, — gondolám akkor — ez onnan van, hogy Somosdiné jó módu asszony s mindössze egyetlen leánya van; de Somosdiné különben is áldott, jószívű asszony.

Mikor az értékeesebb tárgyakat, ezüstnéműt, ágynéműt s egyetmást már mind szekerekre raktuk és Somosdinéni épen indulni akart, a tornáczon megakadt szeme egy sor virágcserepen teli nagyobbára kinyílt gyönyörű csokros violákka, hónapos rózsákkal s egyébféle virágokkal, mert igen szép lanyha szeptemberi időnk volt. Boldogult nagybatyám a virágokat különösen kedvelte, ápoltá, kivált jó neje halála után, kit nagyon szeretett, s ki a legelső virágkertésző volt Csikban. Sokszor hallám nagybatyámat a tornáczon virágai közt ülve halkan sohajtani hitvesse nevét, s ilyenkor arca könyezve mosolygott...

Somodi néni a virágsor előtt megállott, s felém fordulva szolt:

„Már megbocsásson kedves öcsém uram, de miután ez a sor virág itten, ez is „felkelhető,” nem mernék haza menni úgy hogy legalább egy párt ne vigyek belőlük az én báránkámnak, Ágneskémnek, mert ha megtudná hát... sirna szegény; pedig én nem nézhetem a sirását, a szívem is meghasadna, — de ő úgy szereti a virágot a lelkem...”

— Vigye el kincsem nénemasszony, biztattam őt, — vigye el mind, ha tetszik akár a kertből is valamennyit, de az én kis hugocskám ugyan ne sirjon e miatt. S e perczben barátom, jól emlékszem erre, — különöst éreztem belül; olyan kellemes volt az a gondolat nekem, hogy az a leányka sirni tudna egy pár virág miatt.

(Folyt. köv.)

Rápolty Károly.

pénz, a régi pénztárból ájtott 6 frt 39 kr. levonásával, az ideai választmány működése eredményének tekintendő; a hová a tett kiadások összege, az 540 frt 10 kr. is sorozandó.

**Megjegyzés.** — A választmány az év folytatában történt minden nagyobb összegű bevételt tőkésíteni határozván, az így nyerendő tőke biztos elhelyeztetése és a kezelés könnyebbé tétele tekintetéből abban állapodott meg, hogy a segélyezések s más kiadásai által igénybe vett összegek felül maradónál pénzzel, erdélyi urbéri kárpótlási papirokat vásárol, mely eljárással míg egyfelől magasabb kamatozás eszközöltek, másfelől azon reményre is van igen valószínű kilitás, hogy az évenként történni szokott kisorsolások a papírok folyam-értéke helyett azok teljes névértékét hozhatják meg.

Ugyane célból a magán kötelezvények mellett künn lévő 600 frt egyleti tőke is az illetőknek felmondattak. — E száraz tényeknél és számoknál semmi dícséret sem tolmácsolhatja jobban a négyzet sikerdús működését.

— **A helyi első dalárda** (a Vocelka E. ur vezetésével), jövő szombaton június 3-án a sörkertben esti 6 órakor dalestélyt rendez, melyre, előre is, figyelemztetjük a városi t. közönséget.

— **Pünköszt másodnapján** kezdődtek el a májálisok városunkban. A városi nagyerdőn tartatott az első, mely azt hiszik ott, a t. tanács tultakarékossága miatt, utolsó is lesz; mert a t. tanács az erdőt hárba adta és a bérlo disznó csordája az évek óta közmulatóhelyül szolgált tisztást is összeturta; ezen felül másféle megszorításokat is hozott be a tanács, miután táncolni nem volt szabad, ne hogy a megmaradt fűvet — disznók elől — a közönség eltapossa.....

— **A helyi polgári dalegyet** tegnapelőtt, máj. 29-én tartá zászlója és pénzalapja javára, dallal összekötött táncestélyt. Kedélyes mulatság volt, mely az épen az napra esett májális egyhanguságát kárpótolta. A dalárda meglepő szépen és összhangzással énekelt. A bol-dog párok reggeli 8 óráig táncoltak. A bálon szép számú közönség vett részt s úgy hiszik, hogy szépecske jóvedelmű is volt a jótékony cél javára.

— **Ama két kötekedő**, kik Szentmiklósit a szí-nészt minden ok nélkül oly igen megsebesíték, hogy éle-te is veszélyben forgott, a mint értesülünk, két havi fogságra ítéltettek.

— **Farkas Béni** alias Bernád József a híres rabló-gyilkos, ki az itteni székelybírószék börténéből mult év-ben megszökött, s a hírlapok szerint legutóbb Bihar megyét tartá rettegésben vakmerő véres tettei által, — pünköszt szombatján Nagy-Bányán kézre került, miről Marosszék törvényszéke május 28-án táviratilag értesítettet. Már most csakugyan sietni kellene az ítélet végrehajtásával ez emberi szörny ellen, nehogy még egyszer s így tán negyedszer kiszabadítsa magát.

— **Pünköszt** vasárnapján délután két részeg forma ember, Szabó György kerekés, ezelőtt molnár legény és egy szépvízi napszámos Szakács József zsörtölődve men-tek át a Bodorhidon, s civódás közben Szabó Szakács-nak a kalapját a Marosba hajította, mire Szakács a sze-rencsétlen Szabó Györgyöt a hidról erőszakkal a magasán zabló Maros hullámaiba lódtotta, melyekben ez halálát is lelta. A tettes fogva van.

## Székelyföld.

### A volt székely huszárcsaládok lóbeszerzési pénzalapjáról.

(Folytatás.)

A másik jogsérelem abban áll ezen ügyben, hogy ama felterjesztés kizárólag a volt huszár-családok képviselő gyűlésének adta meg azon jogot, hogy egy minisz-terbiztos elnöklése alatt nyilatkozzanak az iránt, melyik iskolát akarják inkább gyámolítani ez alappal?

És e kérdésre nem az illetékes gyűlés adta meg a feleletet, hanem a szék bizottmányi gyűlése. Még ha csu-pán huszárcsaládokból állana a szék, akkor valahogy ki lehetne egyenlíteni a dolgot; de mint láttuk, az még más három volt osztály családából áll. E szerint a bizottság is ezen volt osztályokból van alakulva, sőt az e kérdésben érdekelt osztály igen gyengén van benne képviselve; úgy, hogy midőn ama bizottmányi ülés nagy-lelkű jegyzőkönyvét elkészítette, a legvastagabb jogsérel-met írta alá, mert a felett határozott, mihez joga nem volt. És egyuttal megsértette a minisiteri felterjesztés folytán kelt ugynevezett kegymeli leiratot is, melynek világos rendelete ellenére avatkozott bele e kérdésbe. Epen, mintha a fentebb említett példánkban a pesti takarékpénztár részvény tulajdonosainak visszaadott összeg felett a pestvárosi képviselő bizottmány gyűlés határozta volna, hogy ők bizony odaadják a pénztár tulajdon vagyonát a főrealiskola javára.

Felette csodálkozom, hogy Háromszéken, a hol annyi értelmes ember van, nem akadt egy olyan, ki külön-béget tudott volna tenni a főkirálybíró, elnöklése alatti bizottmány-gyűlés és egy miniszter biztos elnöklése alatti huszárcsaládok képviselőiből álló gyűlés között.

De bármennyire csodálkozom is, ezek már mind megtörténtek; jogsérelem jogsérelmet ért, a miknek most orovlásárol van szó.

Hogy a volt huszárcsaládok illetőleg azok jogutódai e kizárólagos tulajdonjogukról lemondani, s azt a külön-ben elég üdvös iskolai célokra fordítani nem hajlandók, erre nekik nagy okaik vannak. Ne tekintse ezt senki tán a közügyek iránti áldozatkészség hiányának, vagy szü-keblúségnek. Az 1848-iki üdvös koreszmék alapján később a volt székely jobbágyság földet, a volt székely nemesek, (primorok) kárpótlást pénzt kaptak, mihez — minden igaz ok nélkül — a volt katonai osztály is járult a fize-téssel. De ez osztály más könnyebbülést nem kapott, minthogy a katonai fegyver válláról lehullott. Ez is

elég volt. Hanem mikor a nemesi és jobbágysági viszonyok tisztázásánál a tulajdonjog méltányos szempontok szerint rendeztetik, miért mellőznék e szempontokat csupán azon osztálynál, mely azelőtt a legsúlyosabb terhet viselte?

Mikor a volt jobbágynak szabad földet, s e földért a volt nemesnek pénzt adunk, kérdem: miért vennők el akkor a volt huszár katonáktól a saját pénzüket?

Avagy mit mondana az a volt székelyföldi jobbágyság és nemesség, ha a kormány fent magyarázott gyám-sági hivatásánál fogva így szólna hozzájuk: adjátok oda kapott földeteiket és kárpótlásaitokat a kézi-vásárhelyi és sepsi-szentgyörgyi ipariskolának, mert ezt az állam és széketek érdeke így kívánja?

Azt felelnék, mit azonban a volt huszárság: hogy t. i. a maguké felett jobb szeretnek maguk rendelkezni. Pedig e kérdések inkább a méltányosság, jogosság alapján állanak, míg a lóbeszerzési pénzalapnál csupán a száraz, szigorú „jog” az alap.

Ha tehát a volt jobbágyságnál és nemeseknél a kor-mány gyám-sági hivatásánál fogva nem látta szélszerűnek kegyelem útján kikötetni, hogy azok a földet, ezek a kárpótlást mire fordítsák, akkor igen sajátságosan tűnik fel atyáskodó eljárása, midőn e kérdésben azt úgy köttette ki, mint tette.

Legyünk igazságosak. Én meg vagyok győződve, hogy valamin aztokat, kik ezt a minisiternek javasolták, ugy ama minisiterket is, kik a királynak ezt tanácsolták, a legjobb akarat vezette. Hanem tévedni emberi dolog; de hibát helyrehozni még emberibb.

Ezt pedig helyre lehet hozni. A kérdést úgy kell venni, a mint van. Az egyik jogsérelem helyrehozása el-enyésztetendi a másikat. A baj orvoslását ott kell kezdeni, hol annak oka rejlik.

Itt most egy kegymeli tény áll előtünk, mely ál-tal az összes volt székely katonai elkobozott ingó és ingat-lan javak visszaadattak. E kegymeli tény az illető mi-nisiternek téves információja következtében ama javak egy részére sérelmes. E részt meg kell változtatni, vagyis e szűkebb értelmű kegymeli tényt helyesen ki kell terjesz-teni, meg kell bővíteni.

Ennek a legezélravezetőbb útja az, hogy a jogsé-relmet szenvedett volt székely huszár családok, vagy azok-nak képviselő gyűlése egy feliratban keresse meg az igaz-ságügyminisztert, és indokiat előtte kifejtve, kérje fel, hogy egy újabb felterjesztés által a királynál e kegymeli ténynek ily értelemben leendő kibővítését eszközölje ki.

(Vége köv.)

## KÜLFÖLD.

A végzet bős haragjának egész teljét kiöntötte a franciaia nemzetre. A kalandor-tömeg, mely a commune nevében még egy végellenállásra határozta el magát, Páris összes monumentalis épületeit lángba borította, hogy azok-nak romjai közé temetkezve halálát megsirattassa ellen-ségeivel is. Valóban Thiers, midőn a nemzetgyűlés köze-lebbi ülésében a tuilleirák, a városház, a rendőrfőnökség, a pénzügyminiszterium elhamvasztását tudatta, sirt s sir-tak vele együtt többen a képviselők közül.

Mintha még az eddigi nyomor és inség sem volna elég, a belvillongás hydra-fejét látjuk ismét felemelkedni. Még füstölögnek a világáros pompás emléképületeinek romjai, a vér patakként foly, s a nemzetgyűlésben és ki-vüle már is elkecseregett szóharcz folyik a kormányforma végeleges meghatározása körül. Chambord gróf fondorko-dik, az orleanisták agitálnak, ugyanazt azt teszik a bo-napartisták, a dél szívvvel lelekkel a köztársaság mellett nyilatkozik. S így az ország megoszolva egészen bizony-talan cseztalanságban áll. Páris egy nagy tüztenger. A tuilleirák, a pénzügyminiszterium, szépművészetek palo-tája, az államtanács épülete, a becsületrend palotája földig égtek; a Luxemburg-palota egyik része légberöpítettett; lángban áll a Louvre, melynek múkincseiből csak az ostrom alatt a pinceszébe rejtett részt lehetett megmenteni; ég a városház, a Palais-Royal és számtalan magánépület meg a poroszkövetségi palota.

Az osztrák követ lakása az utolsó két nap alatt szakadatlan puska, sőt ágyútűznek volt kitéve. A vidék-ről nagyszámu tűzoltók érkeztek, hogy a romboló elem-nek útját állják.

Az iszonyatos anyagi kár, mit Páris a két hónapi forradalom alatt szenvedett, egy angol lap párisi levelező-jének kiszámítása szerint: két milliárdnál többre megy, mely összegből egy-egy napra 34 millió esik! De ki számíthatná ki az erkölcsi és egyéb anyagi károkat, mely ez idő szerint számokban még ki nem fejezhetők?

A foglyok száma eddig megközelíti a 20 ezeret. Régault elfogatott és hír szerint agyonlővetett. Dom-browsky megsebesültén a németek kezébe esett, kik nem a versaillesi kormánynak, hanem Oroszországnak fogját őt kiszolgáltatni. Hír szerint Pyat, Cluseret s többen fogságba estek, míg 13 léghajó szállított ki Párisból sokakat a commune compromittaltabb tagjai közül. Rochefort börténében öngyilkossági kísérletet tett, mely azonban megíusult.

Thiers táviratilag felszólította a német, belga, olasz, és s vájezi kormányokat, hogy a párisi communális gyuj-togatók elfogatására a határokon nyujtának segédkezet, mire mindannyi ígérteit adta.

A lengyel vezérferfiak a közelebbi heteken a fölött tanácskoztak, minő irányt kövessenek azon új helyzettel szemben, mely az európai politikában Franciaország hanyatlása folytán beállott. Nemzeti bizottságok alakultak Posenben és Galiciában, melyek most némileg hasonló programot fognak elfogadni ahoz, melyet Czarioriszky herczeg három év előtt kiadott. Azon meggyőződésre jutottak ugyanis a tengyek, hogy Franciaország több évre elvesztvén befolyását Európára, függetlenségük vissza-szerzésére teendő minden kísérletök egyedül a lengyel nemzet tökéletes megsemmisítését vonná maga után, miért

is jelenleg erejüket egyedül anyagi felvirágzásuk elő-mozdítására kell fordítaniok. Azonban gondosan szemmel kell kísérniök a három osztozkodott hatalom kül- és bel-politikáját s minden alkalmat felhasználniok a lengyel érdekek érvényesítésére. Dombrowskynak és más lengyelek-nek részvevését a párisi felkelésben a nemzeti bizott-ságok egyhangúlag kárhoztatják s oly socialista agitato-roknak nyilvánítják, a kikkel a lengyel nemzet semmi érdekközösségben nem áll.

A florenzei felhivatalos lap hosszabb cikket szentel azon föliratnak, melyet az osztrák püspökök a pápa ügy-ben a császárhoz intéztek. Beszéljenek az osztrák püspökök bármít — mond a lap — még sem fogják rábíni Ausz-triát, hogy Olaszország ellen támadjon; Ausztria-Magyar-oroszának nem lehet érdeke, hogy a pápa világi hatal-mát védelmezze.

Pest, máj. 27. A párisi utczaharcz még mindig iszonyuan dühöng; a lázadók Bellevilleben s még pár ponton elkeseredetten védik magokat, s borzasztó hatású petroleum bombákkal árasztják el az egész Párist.

Csütörtökön este az erős északkeleti szél a tűznek óriási terjedelmet adott; a Palais royal részben, a ren-dőrfőnökség egészen leégett. A Louvre keveset károsodott, Valdegrace, Notredame, Hotel de dieu porig égtek; az igazságügyi palota, az új operaház, az osztrák magyar követség s számos boulevard lángtengerben usznak. A Pantheon, a bank-palota, számos egyház megmentetett.

A Párisban levő foglyok, köztük az érsek, sorsáról iszonyu sejtelmek keringnek.

Több lázadófőnök, Dombrowski, Rigault, Coursbet fölbölvettek. Mac-Mahon végfelszólítást intézett a láza-dókhoz; ujjolag 15,000 fogoly ejtetett.

## VEGYES.

— **Miután** a sepsi-szentgyörgyi országos sokada-lom ezen évben június 29-én esik; a lóvásár és lóver-seny 27-én fog megtartatni, és nem mint hirdette volt június 20-án. Miről ezennel a közönség értesítettik. — Sepsi-Szentgyörgyön, 1871. május 22-én. Gr. Kálnoky, elzők. Horváth László, jegyző.

— **Erzsébetvárosról** azon hirt vesszük, hogy ott a mult heten, csütörtökön, május 25-én véres verekezés volt. A részletekre nézve ezeket írják nekünk: „A helyi románok közelebből egy magánházat vásároltak, roska-dozó templomukat helyettesítendő, míg más templomot építhetnek. Most egy esküvő alkalmával fel akarták szen-telni s e végett a régi templom ékítéseit onnét ide akarták volna áthelyezni. Azonban a románság egyik (tulzó) része ez átköltöztetést ellenzette, azt állítván fel, hogy ha a régi templom nem tetszik és újat vettek, ve-gyenek az illetők új diszitményeket, ékítéseket is; ebből mind hevesebb-hevesebb szó vita, végre szakadás és vé-res verekezés lett. A közbelépő csendőrség az elkecsere-dett felek által nemcsak lefegyvereztetett, de bántalmaz-tott és néhányan veszélyesen megsebesítették. A hon-védség közbelépése sem sokat segített (nagy részben azért mert a honvédek közt sok odaváló román is volt) távira-toztak tehát Medgyesre az ottani honvédséghez és azt ele-gendőnek nem tartva Szebenbe is, honét a válaszbán M.-Vásárhelyre utasítottak, a mely közelebb van, ide M.-Vásárhelyre is táviratoztak, mire innen csakugyan két század Rodich gyalogság utnak indult Erzsébetvárosra, azonban mielőtt odaérkezett volna a medgyesi honvédek-nek sikerült a rakonczátlankodókat elfogni s a vereke-désnek véget vetni.“ A két Rodich felutban értesítve, ide M.-Vásárhelyre visszatért.

— **Új igazságügyminiszterül** egész bizonyossá-gal Bittó Istvánt, az alsóház első alelnökét említek a pesti lapok: legújabbán pedig azon hír merült fel, hogy talán Horváth Boldizsár megtartja tárcáját. Adná az ég hogy így legyen!

— **A 44-dik honvédszászlóaj** lobogójának fölszen-telése e hó 23 ikán volt Nagy-Károlyban. A zászlóanya gr. Károlyi Viktorné, született báró Orezai Irma, urnő volt, Nyiregyházán pedig a 41-ik a honvédszászlóaj új zászlójának fölavítása e hó 21-én nagy ünnepélyességgel ment végbe. A zászlóanya Lónyay Menyhért közös pénz-ügyér neje volt.

— **Jó intézkedés.** A honvédelmi miniszterium egy körrendeletet bocsátott ki, mely szerint a zászlószen-telésnél szükséges egyházi funkciózt azon vallásfelekezet lelkésze végezi, melyhez a legénység kétharmad része tartozik.

— **Kolozsvári** lapok írják, hogy a pünköshti ünne-pekben nagy zajjal hirdetett pesti kéjvonat „közbejött akadályok” következtében elmaradt!

— **A kolozsvári kereskedelmi és iparkamara** f. hó 19-én tartott közgyűlése a következő lényegeseb ügyekkel foglalkozott: a m.-ludasi kereskedők és birtokosok kérel-mét a Maros áthidalása ügyében a legmelegebben páltolta s feliratában a miniszterium előtt tüzetesen indokolni ha-tározta mind az építendő hid szükségességét, mind azt, hogy annak építése a miniszteriumnak kevesebbe kerül, mint a megyének, miután a görögnyi kincstári erdőségekből a szükséges anyagot az állam szolgáltatathatja. A bá-nya-törvényjavaslat felett véleményt szerkeszteni egy bi-zottság volt kinevezve. A gyűlés a bizottság véleményét helyeselte s azt egész terjedelmében a gyűlési jegyző-könyvbe felvenni határozta; egyszersmind köszönetet sza-vazott tanár Haller K. és Nemes J. és Poch J. uraknak, a kik a bizottság tanácskozásában résztvenni szivesked-tek. A miniszterium a vegyeskereskedés és szűkecság gyakorlati értelmezését kívánván, a gyűlés azon nézetét fejezte ki, hogy két üzlet közt határvonalat állítani rend-kívül bajos, sőt lehetlen; a kettőt az által lehetne leg-

# H I R D E T M E N Y E K

## Az általános elemi biztosítóbanc

melynek intézményei a kielégítésre legteljesebb biztosítékot nyújtanak, alólírt által elfogad biztosítási ajánlatokat,

### jég, tűz, villámcsapás és szétrombolás ellen

lak- és gazdasági épületekre, áruraktárakra, kiesélt vagy szalmában levő terményre, a mezei gazdaság és műipar egyéb terményeire

földmívelői és más szerszámokra, állatok gyárak, gépek és szerekre,

### háztartási eszközök u. m. butorok, ruha és fehérneműekre stb.

A jég elleni biztosításnál az eddigi szokásban volt különféle osztályozás helyett a díjak csak két osztály szerint fognak számíttatni és pedig az első osztályban **legolcsóbb díjak, tekintet nélkül arra vagy az utóbbi 5 évben jégverés volt-e vagy sem** a másodikban felemelt díjak igen veszélyesnek ismert helyekre nézve.

A díjak nagyobb összegnél **váltók** által fizethetők, melyek aratás után lesznek beváltandók.

Egyszerűsített felvétel, okszerű árszabály, **legolcsóbb díj**, lényeges engedések, könnyebíttatás, fokozatos leszállítása mellett.

Részesítés a tiszta jövedelemben, biztosított tagok (helyi választmány) véleményadása a kár nagyságáról, az évi nyereség 10%-tól átengedése, tűzvédezők és oltószerekre **egyéb ujtások**.

Felvilágosítással áttekintések és beváltási nyomtatványokkal a legnagyobb készséggel és díjmentesen szolgálnak.

**A maros-vásárhelyi főügynökség**  
az Székelyföld, Tordamegyére és Besztercevidékre.

**Melczér és Milchnél,**  
pipere, norinbergi és rövidáru üzlet, főpiacz.

(33)

4—\*

inkább megkülönböztetni egymástól, ha minden kereskedést rendesnek nézve a hatóság, a mely szabályszerű könyveket vezet, ennek hiányában minden kereskedési üzlet szatocságnak nevezhető. A kamara másfél évi számolatát a kiküldött számvizsgáló biztosok megvizsgálván, helyesnek találták; ennek alapján a gyűlés Bogdán István urat, mint pénztárnokot a felelőség alól feloldotta s a zárszámlát a minisztériumhoz felterjeszteti határozta. A minisztérium a gyógyszerészek oda felterjesztett azon kérését elutasította, hogy a választók sorából kitoroltassanak. A kamara ezen kívül véleményt mondott a kir. biztos ur tudakozására a törvényszéki börtönök ágyanemű szerelvényének jutányos beszerzése iránt és a nagybányai bányaigazgatóságnak a rézgálicz árai s kelendőse ügyében. A debreczeni keresk. kam. felterjesztést intézett a minisztériumhoz a kamarai költségek jelenlegi kirívási módja ellen, s egyuttal pártolással járult a kolozsvári kamara ez ügyben tett indítványához, hogy t. i. ez ügy rendezése végett hívjon össze a minisztérium az összes kamarák részéről értekezletet. A gyűlés a debreczeni társ-kamara e felterjesztését hasonlóan pártoló felirattal kívánta gyámolítani.

### Trövénykezés.

A m.-vásárhelyi m. kir. ítélő táblánál 1871. május 31. és jun. következő najain a következők ügyek fognak nyilvános pülésben tárgyalatni.

(Folytatás és vége.)

Előadó k. t. bíró Gyarmathi Samu.

A Székely-Udvarhely ev. ref. főiskola Török Sigmond esődtömege e. bekelezési ügye Tolletti Dominiconak Seppert János e. 828 frt 76 kr. munkabér hátalék i. Pálfi Jánosné Gábor Mihályné e. végrendelet megsemmisítése i. gr. Bethlen József erdő és legelő kárpót-lásai kiutalása i. Tolokár Emanuelné Tolokár Emanuel hagyatéka e. betáblázás i. Porgár Mihály özv. gr. Gyulai Ferencné örökösei e. 355 frt 81 kr. i.

Előadó k. t. bíró Dr. Endes Gábor.

Gerich Adolf Bíró Julianna s társai e. 1741 frt 31 és fél kr. jutalomdíj i. Lőrincz Mihály Lőrincz Mózes e. erdő rész kiadása i. Langvizer József Máthé Györgynő hagyatéka e. 75 frt 84 kr. váltó követelés i. Fehérvári József Tomasovsky György e. 43 frt váltó követelés i. Zsigmond Dezső Dindár Dénes e. 1386 frt 2 kr. Csiki János hagyatéka gr. Lázár Mór hagyatéki esődtömege e. 11,086 frt folyosítása i. Oláh Lajos községnek Onitza Gligor e. birtokháborítás i. Ajváz Márton Kozollay Franciska e. oraláncz visszaadása i. Rein Emilia Bajerle Károly hagyatéka e. 50 frt i. Imre Pál Imre György e. felhívás i. Márk Sámuel Mones Mózes e. 1000 frt váltó követelés i.

Előadó k. t. bíró Deési Farkas.

Nicolics & Krajnovics cég és érdek társai Bárdosi János e. cég megnyitás végetti ügye Sütő Nucz Hirczigán Lika e. egy darab szálló i. Nagy Sándor Nicolás Juon e. sommás visszahelyezés i. Goll és társai Dánffy József örökösei e. urbéri kárpotlás átutalása i. Ungur Mária és társai Ungur Petruz e. atyai örökrész i. Karácsony János Váradai János hagyatéka e. 1116 frt i. Goll és társai a br. Bánffy Susanna örökösei e. urbéri kárpotlás átutalása i. Landner András Izrael Lévi e. 20 frt i. Szabó Sámuel Seibriger Mihály és társai e. 44 frt 80 kr. Georgi Mihály Moraziu György és Georgi János e. tulajdoni igény i. Lukács Spiridon Lukács Todor és társai e. egy rét tulajdona i.

Előadó k. t. pótbíró Dr. Dósa Miklós.

Korbuly Bogdán br. Bánffy Sigmond és neje e. végrehajtás i. Pozsgay Mihály Dadai Elek e. birtokhábor i. Goll és társai bankegyletnek br. Bánffy Dénes e. Bándi András Bándi Lajos e. 55 frt és jár. i. Alsó József Bogdán István e. 220 frt 80 kr. i. Tamási József Harmathy József e. birtokhábor.

### III. Tanács bűnügyben.

Előadó k. t. bíró Vajda Simon.

Albu Antal és társai család és nehéz testi sértés Komsa János e. gyilkosság Kis Gábris és társai e. lopás Vaszilie Tokai és társai e. lopás.

Előadó k. t. bíró Bárdosi György.

Putiusca Zacharia e. becsület sértés Bolta Michael e. dtto. Briota Juon e. súlyos testi sebzés Manta David e. dtto. Virtolomej Sándor e. emberölés Bálint Mózesné e. becsület sértés.

Előadó k. t. bíró Spech Adolf.

Muska Juon e. becsület sértés i. Juanta Vaszi e. becsület sértés i. Kretsun Szimpion és társa e. tolvaj-ság iránt.

### Bécsi tőzsdei árkelet. (Május 30)

|                                   |          |
|-----------------------------------|----------|
| 5% metallique                     | 59.35    |
| 5% nemz. államkölcsön             | 69.10    |
| 1860. államkötvény                | 102.—    |
| Bankrézvény                       | 792.—    |
| Hitelrézvény                      | 282.70   |
| London                            | 124.25   |
| Ezüst                             | 122.40   |
| Arany                             | 5.89 1/2 |
| Napoleon arany                    | 9.89     |
| Földteh. ment. kötvény magyarhoni | 79.75    |
| " " " temesi                      | 77.75    |
| " " " erdélyi                     | 75.75    |
| " " " horvát-slavon               | 85.—     |

Felelős szerkesztő: RÁPOLTY KÁROLY.

## Rothschild és Társa

Posta-utca 14-ik szám

### BÉCSBEN.

Legujabb és legelőnyösebb sorsjáték  
társulatok

300,000, 250,000, 220,000, 200,000  
150,000, 140,000, 100,000, 70,000,  
50,000, 25,000 frt stb. nyereseményekkel

A cs. kir. osztrák 1864. évbéli államsorsjáték 20 sorsjegyre.

Egy bélyegezett részlet jegy, mint első részletfizetés 8 frt.

M. kir. államsorsjáték 20 darab sorsjegyre,  
Egy bélyegezett részletjegy, mint első részletfizetés 6 frt.

Török császári sorsjáték 20 db sorsjegyre,  
Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 6 frt.

40 darab Braunschweigi hercegi sorsjegyre,  
Egy bélyegezett részletjegy mint első részletfizetés 5 frt.

### Minden huzásra érvényes.

Egy huszad részvényjegy az 1864-ik évi államsorsjegyekre, darabjért 8 frt, 9 darab 70 frt 20 darab 150 frt.

Egy huszad részvényjegy a m. kir. államsorsjegyekre 7 frt darabja, 6 darab 40 frt, 20 darab 130 frt.

### Igervények minden huzásra.

Megbizások a cs. kir. tőzsdénél akár készpénz fizetésért akár megfelelő előpénzért a legpontosabban teljesítettnek.

Állampapírok, sorsjegyek, bank, vasút és iparrészvények eladása és megvásárlása. kimutatások tervek és huzás-lajtromok ingyen.

**Rothschild és Társa,**  
Bécsben, posta-utca 14. szám.

(22)

4—20

## Jégbiztosítási fölhívás!

### A „Magyar kölcsönös biztosítóbanc”

alólírt főügynöksége tudatni kívánja a biztosító közönséggel, hogy a jeleni **jégidényre** már elfogad biztosításokat a következő mérsékelt díjak mellett:

|                                   |                           |
|-----------------------------------|---------------------------|
| Törökbúzáért . . . . .            | 100 frt után — frt 70 kr. |
| Búza, rozs, zab, alakor . . . . . | 1 „ 10 „                  |
| Dohányért . . . . .               | 4 „ — „                   |
| Szőlőért . . . . .                | 5 „ — „                   |
| Repcze és len . . . . .           | 1 „ 60 „                  |
| Lóhere, luczernáért . . . . .     | — „ 60 „                  |

**Biztosítások váltókkal is fedezhetők!!**  
**a biztosítók 50%-lék nyereségben részesülnek.**

**Tűz biztosításoknál 10%-lék a rendes díjból levonatik**

Felvételikkel és bővebb felvilágosítások végett alügynökségeihez vagy M.-Vásárhelyt a központhoz fordulni kéri.

### Holczér Gyula,

(37) 5—6 főügynök.

**Haszonbérbe adatik 1872. ápril 24-től**  
3 vagy több évekre Cserefalván, Maros-Vásárhelytől 3/4 órányira az ország út mellett, egy lak és gazdasági épületekkel ellátott birtok, mely áll: 12 hold belsőből, negyedfél hold szőlőből, 16 hold kaszálóból, 44 hold szántóból, és szabad legelési jogból, szébeli ajánlatokat idei agustus 15-ig elfogad a tulajdonos, M.-Vásárhelyt régi-baromvásár-utca 574. ház szám alatt.

(42)

2—6

## Hirdetmény.

Alólírt tisztelettel tudatja a nagyérdmü városi és vidéki közönséggel, miszerint nyárigondviselés végett elfogad mindennemű téli öltönyöket igen csekély díj fizetés mellett, s egyszers-mint jótáll a kezéhez vett öltöny daraboknak a mojtól leendő hibátlan megvásárlásáért s nyugta mellett átadásáért.

Lakásom van M.-Vásárhelyt a nagy szt-király-utca 286. ház szám alatt.

**Vörös Lajos,**

(43)

3—3

sücs.